

■ Ἡρώες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως

Μῆτρος Πέτροβας ὁ Νέστωρ τοῦ Ἀγῶνος*

† 12η Μαρτίου 1838

*Κλεφτοκαπετάνιος καὶ ἀγωνιστῆς τοῦ '21 ἀπὸ τὴν Μεσσηνία.
Εἶναι περισσότερο γνωστὸς ὡς Μητροπέτροβας*

Ὁ Μῆτρος Πέτροβας γεννήθηκε τὸ 1745 (κατ' ἄλλες πηγές τὸ 1738) στὴν Γαράντζα (σημερινὴ Μέλπεια) τῆς Μεσσηνίας. Ἦταν, πιθανῶς, υἱὸς τοῦ Ἀγγελῆ Πέτροβα, ἀρχηγοῦ ὁμάδας Κλεφτῶν ἐπὶ Ἐνετοκρατίας (1685-1715).

Συντάχθηκε ἐξαρχῆς μὲ τοὺς Κολοκοτρωναίους, μὲ τοὺς ὁποίους συνδεόταν μὲ δεσμοὺς ἀδελφοποιίας, ὅπως καὶ ὅλη του ἡ οἰκογένεια. Πῆρε μέρος στὰ Ὀρλωφικά (1770) καὶ στὴν συνέχεια ἐξακολούθησε τὸν ἀγῶνά του κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Τουρκαλβανῶν τῆς Πελοποννήσου, στὸ πλευρὸ τοῦ Κωνσταντίνου Κολοκοτρῶνη.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Κωνσταντίνου Κολοκοτρῶνη (1785), ὁ Μητροπέτροβας ἀνέλαβε τὴν κηδεμονία τοῦ νεαροῦ υἱοῦ του, Θεόδωρου Κολοκοτρῶνη, καὶ ὑπῆρξε ὁ πρῶτός του δάσκαλος στὴν πολεμικὴ τέχνη. Μὲ τὴν ἔναρξη τῆς Ἐπανάστασεως, ὁ γηραιὸς Μητροπέτροβας συμμετεῖχε μὲ δικό του στρατιωτικὸ σῶμα στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Καλαμάτας (23 Μαρτίου 1821) καὶ στὴν συνέχεια προέλασε στὴν βόρεια Μεσσηνία, ὅπου κατέλυσε τὶς Ὄθωμανικὲς ἀρχές.

Ἐν συνεχείᾳ ἀκολούθησε τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρῶνη καὶ

Προτομή
του Μήτρου
Πέτροβα.
Καλαμάτα.

έλαβε μέρος στην Μάχη του Βαλτετσίου (12-13 Μαΐου 1821), παρά το προχωρημένο της ηλικίας του. **Ως** ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πολεμιστῶν ἀπὸ τὴν Ἀνδρούσα καὶ τὸ Λεοντάρι καὶ τοποθετημένος στὸν δυτικὸ προμαχῶνα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς Ἰωάννη Μαυρομιχάλη, Παναγιώτη Κεφάλα καὶ Δημήτριο Παπατσώνη, διακρίθηκε γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν ἐπανειλημμένων ἐπιθέσεων τοῦ ὀθωμανικοῦ ἰππικοῦ.

Συμμετεῖχε ἐπίσης στὶς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὴν πολιορκία καὶ τὴν ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς (23 Σεπτεμβρίου 1821).

Κατὰ τὸ 1822 ἔλαβε μέρος στὶς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος τοῦ Μαχμούτ Δράμαλη. **Γιὰ** τὴν συνεισφορά του, ἀναδείχτηκε τὸ 1823 σὲ Χιλίαρχος.

Ὁ Μητροπέτροβας ἦταν ὄχι μόνο ἓνας ἀπὸ τοὺς γενναίους ὀπλαρχηγούς, ἀλλὰ καὶ ὁ πιὸ συνετός, ὁ Νέστωρ τοῦ Ἀγῶνα. **Ὁ** Κολοκοτρώνης τὸν τιμοῦσε καὶ τὸν σεβόταν. **Τὸν** ἀποκαλοῦσε πάντα «Μπάρμπα» καὶ ζητοῦσε τὴν γνώμη του σὲ κάθε κρίσιμη περίσταση. **Καὶ** ὁ γηραιὸς ὀπλαρχηγὸς ἦταν ἀφοσιωμένος μέχρι θανάτου στὸν μαθητὴ του καὶ τὸν ἀκολουθοῦσε παντοῦ. **Ἀκόμη** καὶ στὴν φυλακὴ, ὅταν τάχτηκε στὸ πλευρό του στὶς ἐμφύλιες συγκρούσεις τοῦ 1823-1825, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθεῖ καὶ νὰ φυλακιστεῖ ἀπὸ τὴν κυβέρνησις Κουντουριώτη στὸ Μοναστήρι τοῦ Προφήτη Ἡλία στὴν Ὑδρα.

Μετὰ τὴν ἀπόβαση τοῦ Ἰμπραήμ στὴν Πελοπόννησο τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1825 καὶ τὸν κίνδυνο πὺ διέτρεχε ἡ Ἐπανάσταση, ἡ Κυβέρνησις Κουντουριώτη ἀπελευθέρωσε τοὺς ἀντικυβερνητικούς, μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν Μητροπέτροβα.

Μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ στρατηγοῦ, ὁ μεσσηνίος ὀπλαρχηγὸς ἔλαβε ἐνεργὸ μέρος στὸν πόλεμο φθορᾶς πὺ ἐξάπέλυσε ὁ Κολοκοτρώνης ἐναντίον τοῦ Αἰγυπτίου Πασᾶ στὴν Πελοπόννησο.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἔλευση τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια, ὁ Μητρο-

Προτομή
τοῦ Μήτρου
Πέτροβα.
Τρίπολη.

Προτομή
του Μήτρου
Πέτροβα.
Βαλτέτσι.

πέτροβας τάχθηκε στο πλευρό των Κυβερνητικών, όπως και ο Κολοκοτρώνης.

Κατά τη διάρκεια της Βαυαροκρατίας, ο Μητροπέτροβας στασίασε κατά της Αντιβασιλείας, μετά την καταδίκη σε θάνατο του Κολοκοτρώνη και του Πλαπούτα (22 Μαΐου 1834).

Με την βοήθεια των παλαιών οπλαρχηγών Γκριτζαλη, Κόλια Πλαπούτα και Τζαμαλή, που όλοι τους ανήκαν στο ρωσόφιλο κόμμα των Ναπαίων, ξεσήκωσε την Μεσσηνία τον Αύγουστο του 1834 και κατέλυσε τις αρχές στην Καλαμάτα και το Νησίον (σημ. Μεσσήνη). **Σ**την συνέχεια θέλησε να βαδίσει κατά της Αρκαδίας, αλλά τον πρόλαβαν τα κυβερνητικά στρατεύματα υπό τον βαυαρό αξιωματικό Κρίστιαν Σμάλτς στην Φρουτζάλα (σημ. Θούρια Μεσσηνίας). **Σ**την μάχη που συνήφθηκε, συνελήφθη αιχμάλωτος και φυλακίστηκε στο Νεόκαστρο της Πύλου.

Εν τῷ μεταξύ, τα κυβερνητικά στρατεύματα κατόρθωσαν να καταστείλουν την εξέγερση και να συλλάβουν τους αρχηγούς της. **Σ**την δίκη που ακολούθησε, οί Γκριτζαλης και Τζαμαλής καταδικάσθηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν, ενώ ο Μητροπέτροβας, αν και πρωταίτιος της εξέγερσης, καταδικάστηκε σε κάθειρξη 15 ετών, λόγω του προχωρημένου της ηλικίας του και των μεγάλων υπηρεσιών του προς την πατρίδα κατά την διάρκεια της Έπανάστασης. **Δ**ύο χρόνια αργότερα αποφυλακίστηκε, με χάρη που του έδωσε ο βασιλιάς Όθων.

Ο Μητροπέτροβας πέθανε πλήρης ημερών, στις 12 Μαρτίου του 1838, αφήνοντας στην ζωή δύο υιούς, τον Αντώνιο (1775-1855) και τον Πέτρο.

*Δημητρίου Πέτροβα,
του υπέρ της Πίστεως και της Πατρίδος ἡμῶν
εὐκλεῶς ἀγωνισαμένου
ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἀγῶσιν,
Αἰωνία ἡ μνήμη!*

(*) Πηγή: Πηγή: <https://www.sansimera.gr/biographies/799> • Επιμέλ. ἡμετ.